

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 17 października 2018 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Dyrektywa 2014/40/UE – Zakaz wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego – Pojęcie „tytoniu do żucia” i „tytoniu do stosowania doustnego” – Pasta składająca się z drobno mielonego tytoniu (Thunder Chewing Tabacco) i perforowane porcjowane bibułkowe saszetki wypełnione drobno posiekanym tytoniem (Thunder Frosted Chewing Bags)

W sprawie C-425/17

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (bawarski wyższy sąd administracyjny, Niemcy) postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 lipca 2017 r., w postępowaniu:

Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

przeciwko

Stadt Kempten,

przy udziale:

Landesanwaltschaft Bayern,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: E. Regan, prezes piątej izby, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, C. G. Fernlund i S. Rodin (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG przez A. Mayera, Rechtsanwalt,
- w imieniu Stadt Kempten przez C. Hage, działającą w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Landesanwaltschaft Bayern przez P. Hahna, Landensanwalt,

* Język postępowania: niemiecki.

- w imieniu rządu czeskiego przez M. Smolka, J. Pavliša oraz J. Vláčila, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu duńskiego przez J. Nymanna-Lindegrena, M. Wolff oraz P. Ngo, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu greckiego przez G. Kanellopoulosa, A. Vasilopoulou oraz E. Chroni, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez C. Hödlmayra oraz J. Tomkina, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 pkt 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG a Stadt Kempten (miastem Kempten, Niemcy) w przedmiocie wydanego wobec tej spółki zakazu sprzedaży na rynku niemieckim bezdymnego wyrobu tytoniowego.

Ramy prawne

- 3 Motywy 32, 34 i 35 dyrektywy 2014/40 stanowią:
„(32) W dyrektywie Rady 89/622/EWG [z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych oraz zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego (Dz.U. 1989, L 359, s. 1)] wprowadzono zakaz sprzedaży w państwach członkowskich pewnych rodzajów tytoniu do stosowania doustnego. Zakaz ten potwierdzono w dyrektywie 2001/37/WE [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. 2001, L 194, s. 26)]. Artykuł 151 ust. 1 [Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. 1994, C 241, s. 21 oraz Dz.U. 1995, L 1, s. 1)] przyznaje [Królestwu] Szwecji odstępstwo od zakazu. Należy utrzymać zakaz sprzedaży tytoniu do stosowania doustnego, aby uniknąć wprowadzenia w Unii (z wyjątkiem [Królestwa] Szwecji) tego wyrobu, który powoduje uzależnienie i ma niepożądane skutki dla zdrowia. W przypadku innych wyrobów tytoniowych bezdymnych, które nie są produkowane na rynek masowy, rygorystyczne przepisy dotyczące etykietowania i niektórych składników są uważane za wystarczające, by rynek tych wyrobów nie rozwinął się poza ich tradycyjne użycie.

[...]

- (34) Wszystkie wyroby tytoniowe potencjalnie przyczyniają się do śmierci, choroby i niepełnosprawności. W związku z tym należy uregulować ich produkcję, dystrybucję i spożycie. Należy zatem monitorować zmiany sytuacji w zakresie nowatorskich wyrobów tytoniowych. Na producentów i importerów należy nałożyć obowiązek zgłaszania nowatorskich wyrobów tytoniowych, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich do wprowadzenia zakazu na wyroby nowatorskie lub udzielania na nie zezwoleń.
- (35) Aby zapewnić równe warunki działania [konkurencji], nowatorskie wyroby tytoniowe, będące wyrobami tytoniowymi w rozumieniu niniejszej dyrektywy, powinny być zgodne z wymaganiami niniejszej dyrektywy”.

4 Artykuł 2 dyrektywy 2014/40, zatytułowany „Definicje”, przewiduje:

„Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

[...]

- 4) »wyroby tytoniowe« oznaczają wyroby przeznaczone do spożycia przez konsumentów, składające się, nawet częściowo, z tytoniu, w tym zmodyfikowanego genetycznie;
- 5) »wyrób tytoniowy bezdymny« oznacza wyrób tytoniowy, z którym nie wiąże się proces spalania, w tym tytoń do żucia, tytoń do nosa i tytoń do stosowania doustnego;
- 6) »tytoń do żucia« oznacza wyrób tytoniowy bezdymny przeznaczony wyłącznie do żucia;

[...]

- 8) »tytoń do stosowania doustnego« oznacza wszelkie wyroby tytoniowe [we francuskiej wersji językowej dyrektywy: przeznaczone] do stosowania doustnego, z wyjątkiem tych przeznaczonych do inhalacji bądź żucia, wytworzone całkowicie lub częściowo z tytoniu, w postaci proszku, cząstek lub też połączenia tych postaci, szczególnie takie, które są porcjowane w saszetki lub dostępne w perforowanych saszetkach;

[...]

- 14) »nowatorski wyrób tytoniowy« oznacza wyrób tytoniowy, który:
- a) nie jest żadnym z następujących: papieros, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, tytoń fajkowy, tytoń do fajki wodnej, cygaro, cygaretki, tytoń do żucia, tytoń do nosa lub tytoń do stosowania doustnego; oraz
  - b) zostaje wprowadzony do obrotu po dniu 19 maja 2014 r.;

[...]”.

5 Artykuł 17 wspomnianej dyrektywy, zatytułowany „Tytoń do stosowania doustnego”, stanowi:

„Państwa członkowskie zakazują wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego, bez uszczerbku dla postanowień art. 151 Aktu [dotyczącego warunków] przystąpienia [Republiki] Austrii, [Republiki] Finlandii i [Królestwa] Szwecji”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 6 Günter Hartmann Tabakvertrieb jest spółką niemiecką przywożącą do Niemiec różne wyroby tytoniowe, które sprzedaje na rynku niemieckim. Wśród towarów tych znajdują się między innymi wyroby o nazwach „Thunder Chewing Tobacco” i „Thunder Frosted Chewing Bags”, wytwarzane przez V2 Tobacco A/S, spółkę prawa duńskiego.
- 7 W ekspertyzie z dnia 18 września 2014 r. Bayerisches Landesamt für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (bawarski krajowy urząd zdrowia i bezpieczeństwa żywności, Niemcy) badał wyrób „Thunder Frosted Chewing Bags”, dystrybuowany na niemieckim rynku przez Günter Hartmann Tabakvertrieb, i doszedł do wniosku, że stanowił on – z uwagi na jego strukturę, konsystencję i sposób stosowania – zakazany wyrób tytoniowy, ponieważ był on przeznaczony do innego stosowania dostępnego niż stosowanie polegające na paleniu lub żuciu.
- 8 W ekspertyzach, odpowiednio, z dnia 19 listopada 2014 r. i z dnia 26 listopada 2014 r. wspomniany urząd stwierdził, że wniosek ten dotyczył również wyrobów „Thunder Wintergreen Chewing Tobacco” i „Thunder Original Chewing Tobacco”.
- 9 W związku z tym, decyzjami z dnia 13 października 2014 r. i 15 stycznia 2015 r., przyjętymi na podstawie niemieckiej ustawy transponującej dyrektywę 2014/40, miasto Kempten zakazało Günter Hartmann Tabakvertrieb wprowadzania do obrotu wyrobów „Thunder Chewing Tobacco” i „Thunder Frosted Chewing Bags”.
- 10 Spółka ta zaskarżyła owe decyzje, wnosząc skargi do Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bawarskiego sądu administracyjnego w Augsburgu, Niemcy). W dniu 28 lipca 2015 r. wspomniany sąd przeprowadził rozprawę dotyczącą dwóch skarg, w ramach której sam zbadał przedmiotowe wyroby tytoniowe, a także klasyczny tytoń do żucia i wyrób typu „snus”.
- 11 Wyrokiem z dnia 28 lipca 2015 r. Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bawarski sąd administracyjny w Augsburgu) stwierdził nieważności decyzji miasta Kempten dotyczącej wyrobu „Thunder Chewing Tobacco”, uznając, że ponieważ chodziło o wyrób przeznaczony do żucia, mógł on być wprowadzany do obrotu.
- 12 W tym zakresie rzeczony sąd zauważył w szczególności, że sama tylko okoliczność, iż wyrób „Thunder Chewing Tobacco” stanowi nowy wyrób, różniący się od tradycyjnego tytoniu do żucia, nie uzasadnia zakazu wprowadzania do obrotu. W rzeczywistości bowiem, aby wiedzieć, czy dany wyrób jest przeznaczony do żucia, należy oprzeć się na obiektywnej ocenie wyrobu, a nie na wskazówkach producenta lub na opinii konsumentów. Tymczasem z oceny, którą przeprowadził sam wspomniany sąd, wynika, że omawiany wyrób tytoniowy jest wyrobem, który może być żuty. Zdaniem rzeczonoego sądu nawet po umieszczeniu wyrobu w szklance wody do czasu zakończenia rozprawy nadal pozostawał tylko jeden kawałek spójnej masy, który był odporny na ciśnienie i nie uległ rozpuszczeniu. Z kolei „snus” bez opakowania uległby szybkiemu rozpuszczeniu w wodzie i pozostawałby na dnie szklanki. W ten sposób wyrób „Thunder Chewing Tobacco” jest odporny na mechaniczne działanie zębów i w pewnym stopniu potrzebuje takiego działania dla uwolnienia składników tytoniu.
- 13 Z kolei jeżeli chodzi o wyrób „Thunder Frosted Chewing Bags”, Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bawarski sąd administracyjny w Augsburgu) wyrokiem z dnia 28 lipca 2015 r. oddalił skargi wniesione przez Günter Hartmann Tabakvertrieb, uznając w szczególności, że chodziło o drobno posiekany tytoń, o konsystencji raczej granulowanej, opakowany w bibułkowe saszetki, który nie był odporny na mechaniczne działanie zębów i który nie potrzebował takiego działania dla uwolnienia jego składników. W rzeczywistości bowiem zdaniem tego sądu dany wyrób tytoniowy nie może zostać uznany za przeznaczony do żucia tylko na tej podstawie, że przyznaje mu się zdolność do bycia żutym tylko z uwagi na formę prezentowania go, niezależną od wyrobu tytoniowego we właściwym tego słowa znaczeniu.

- 14 Zarówno Günter Hartmann Tabakvertrieb, jak i miasto Kempten wniosły odwołanie od wspomnianych wyroków Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (bawarskiego sądu administracyjnego w Augsburgu) do sądu odsyłającego.
- 15 Sąd odsyłający zauważa, że dyrektywa 2014/40 nie wskazuje, jakie okoliczności decydują o tym, iż dany wyrób tytoniowy jest przeznaczony do żucia w rozumieniu art. 2 pkt 8 tej dyrektywy, oraz że w postępowaniu głównym przedstawiono kilka wariantów interpretacji, przy czym żadnego z nich nie można uznać za wyraźnie dominujący.
- 16 W tej sytuacji Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (bawarski wyższy sąd administracyjny, Niemcy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40] należy dokonywać w ten sposób, że przez »wyroby tytoniowe [we francuskiej wersji dyrektywy: przeznaczone] do żucia« należy rozumieć jedynie wyroby tytoniowe do żucia w tradycyjnym rozumieniu?
- 2) Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40] należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie »wyroby tytoniowe [we francuskiej wersji językowej dyrektywy: przeznaczone] do żucia« oznacza to samo co »tytoń do żucia« w rozumieniu art. 2 pkt 6 tej dyrektywy?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie, czy dany wyrób tytoniowy jest »[we francuskiej wersji językowej dyrektywy przeznaczony] do żucia« w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40], musi być udzielona w oparciu o obiektywną ocenę cech danego wyrobu, nie zaś w oparciu o informacje udzielone przez jego producenta, czy też sposób, w jaki używają go w rzeczywistości jego konsumenci?
- 4) Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40] należy dokonywać w ten sposób, że aby uznać, iż mamy do czynienia z przeznaczeniem do żucia, konieczne jest, aby wyrób tytoniowy, ze względu na swą konsystencję i zwartość, nadawał się do żucia, a przy żuciu tego wyrobu uwalniały się zawarte w nim składniki?
- 5) Czy wykładni art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40] należy dokonywać w ten sposób, że aby uznać, iż mamy do czynienia z wyrobem tytoniowym »[we francuskiej wersji językowej dyrektywy: przeznaczonym] do żucia«, konieczne, ale również wystarczające jest, aby wskutek lekkiego, powtarzającego się nacisku zębami czy też językiem wydzieliło się z tego wyrobu więcej składników, niż wydziela się zeń przy samym trzymaniu go w ustach?
- 6) Czy też do »przeznaczenia do żucia« konieczne jest, aby przy samym trzymaniu w ustach czy też ssaniu nie dochodziło do wydzielania się żadnych składników?
- 7) Czy cecha nadawania się »do żucia« w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy [2014/40] może także zostać nadana wyrobowi tytoniowemu poprzez postać, w jaki[ej] jest oferowany [prezentowany], na przykład w bibułkowych saszetkach?».

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 17 Przez swoje pytania, które należy rozpatryć łącznie, sąd odsyłający zastanawia się zasadniczo nad wykładnią, jaką należy nadać pojęciu »wyróbów tytoniowych [przeznaczonych] do żucia» w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40 w związku z art. 2 pkt 6 tej dyrektywy w celu oceny tego, czy bezdymne wyroby tytoniowe takie jak omawiane w postępowaniu głównym są objęte ustanowionym w art. 17 wspomnianej dyrektywy zakazem wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego.

- 18 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa unijnego należy uwzględniać nie tylko jego brzmienie, lecz także jego kontekst oraz cele regulacji, której część on stanowi (zob. podobnie wyroki: z dnia 22 czerwca 2016 r., Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, pkt 18; a także z dnia 26 lipca 2017 r., Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, pkt 73 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 19 W tym zakresie w pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z brzmieniem art. 17 dyrektywy 2014/40 państwa członkowskie, bez uszczerbku dla postanowień art. 151 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, zakazują wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych do stosowania doustnego.
- 20 Wyroby te zostały określone w art. 2 pkt 8 tej dyrektywy jako „wszelkie wyroby tytoniowe [przeznaczone] do stosowania doustnego, z wyjątkiem tych przeznaczonych do inhalacji bądź żucia, wytworzone całkowicie lub częściowo z tytoniu, w postaci proszku, cząstek lub też połączenia tych postaci, szczególnie takie, które są porcjowane w saszetki lub dostępne w perforowanych saszetkach”.
- 21 Jeżeli chodzi o tytoń do żucia, który wymyka się w ten sposób, zgodnie z tym przepisem, spod przewidzianego w art. 17 wspomnianej dyrektywy zakazu dotyczącego wyrobów tytoniowych do stosowania doustnego, został on zdefiniowany w art. 2 pkt 6 tej dyrektywy jako „wyrób tytoniowy bezdymny przeznaczony wyłącznie do żucia”.
- 22 W tym zakresie, w przeciwieństwie do tezy leżącej u podstaw drugiego pytania prejudycjalnego, pojęcie „tytoniu [przeznaczonego] do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40 nie może być odmienne od pojęcia „tytoniu do żucia”, o którym mowa w art. 2 pkt 6 tej dyrektywy. W rzeczywistości bowiem, ponieważ szczególnie te wyroby były przedmiotem definicji zawartych w ostatnim z wymienionych przepisów, nic nie wskazuje na to, aby definicja ta nie miała zastosowania, jeżeli w art. 2 pkt 8 wspomnianej dyrektywy chodzi właśnie o „wyroby tytoniowe [...] [przeznaczone] do żucia”.
- 23 Odnosząc się następnie do celu omawianych przepisów, należy przypomnieć, po pierwsze, że dyrektywa 2014/40 zmierza – według jej art. 1 – do osiągnięcia podwójnego celu, polegającego na ułatwieniu prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów przy uwzględnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia, zwłaszcza młodych ludzi (wyroki z dnia 4 maja 2016 r.: Philip Morris Brands i in., C-547/14, EU:C:2016:325, pkt 171; a także z dnia 4 maja 2016 r., Polska/Parlament i Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, pkt 80).
- 24 Jeżeli chodzi, dokładniej, o cel przewidzianego w art. 17 tej dyrektywy zakazu dotyczącego wyrobów tytoniowych do stosowania doustnego, należy zauważyć, że zakaz ten został wprowadzony przez dyrektywę Rady 92/41/EWG z dnia 15 maja 1992 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/622/EWG [w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych] (Dz.U. 1992, L 158, s. 30).
- 25 Otóż z motywów dyrektywy 92/41 wynika, że wspomniany zakaz, następnie potwierdzony i przejęty przez akty następujące po tej dyrektywie w rozpatrywanej dziedzinie, z których ostatnim jest dyrektywa 2014/40, był uzasadniony w szczególności rzeczywistym zagrożeniem, jakie nowe na rynku państw członkowskich wyroby tytoniowe do stosowania doustnego stanowiły dla młodych ludzi, z uwagi zwłaszcza na ich atrakcyjność dla tej grupy konsumentów, powodując tym samym wczesne uzależnienie od nikotyny.
- 26 Jednocześnie prawodawca Unii uznał, że należy zastrzec odmienne traktowanie dla innych bezdymnych wyrobów tytoniowych, które można zaklasyfikować jako „tradycyjne” wyroby tytoniowe, takie jak tytoń do żucia, z uwagi zwłaszcza na to, że nie posiadają one nowatorskiego i atrakcyjnego charakteru dla młodych ludzi (zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 2004 r., Swedish Match, C-210/03, EU:C:2004:802, pkt 66).

- 27 Otóż o ile zakaz dotyczący tytoniu do stosowania doustnego został wprowadzony w ten sposób z powodu pojawienia się na rynku nowych wyrobów tytoniowych przeznaczonych do takiego stosowania, dokładniej – wyrobów typu „snus”, o tyle nie można na tej podstawie wnosić, że nowatorski charakter towaru lub, odwrotnie, jego „klasyczny” lub „tradycyjny” charakter, na który powołuje się sąd odsyłający w postanowieniu odsyłającym, będzie miał decydujące znaczenie dla zaklasyfikowania danego wyrobu jako wyrobu tytoniowego do stosowania doustnego w rozumieniu art. 17 dyrektywy 2014/40 w związku z art. 2 pkt 8 tej dyrektywy.
- 28 Jak bowiem zauważył rzecznik generalny L.A. Geelhoed w pkt 31 opinii w sprawie Arnold André (C-434/02, EU:C:2004:487), omawiane przepisy nie wprowadzają rozróżnienia pomiędzy wyrobami ze względu na ich tradycyjny charakter lub jego brak, lecz raczej ze względu na stosowanie, do którego są przeznaczone.
- 29 Wreszcie, należy stwierdzić, po pierwsze, że wiadomo, iż ustanowiony w art. 17 dyrektywy 2014/40 zakaz wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego obejmuje w szczególności tytoń do ssania typu „snus” (zob. podobnie wyrok z dnia 16 lipca 2015 r., Komisja/Dania, C-468/14, niepublikowany, EU:C:2015:504, pkt 24, 25), ponieważ towary te mogą zostać opisane jako „tytoń drobno mielony lub krojony, sprzedawany luzem na wagę lub w formie małych porcjowanych saszetek, przeznaczony do konsumpcji poprzez umieszczenie go między dziąsłem a wargą” (wyrok z dnia 14 grudnia 2004 r., Arnold André, C-434/02, EU:C:2004:800, pkt 19).
- 30 Po drugie, zarówno z kontekstu, jak i z celu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40 w związku z art. 2 pkt 6 tej dyrektywy, przedstawionych w pkt 19–26 niniejszego wyroku, a w szczególności z derogatywnego charakteru pierwszego z tych przepisów, wynika, że pojęcie „towarów tytoniowych [przeznaczonych] do żucia” należy interpretować w sposób ścisły, tak aby nie mogło ono obejmować tytoniu do ssania, takiego jak tytoń typu „snus”.
- 31 W rzeczywistości bowiem, jak zauważyła Komisja Europejska, z prac przygotowawczych nad dyrektywą 2014/40 wynika, że poprzez dodanie przysłówka „wyłącznie” do znajdującej się w art. 2 pkt 6 tej dyrektywy definicji pojęcia „tytoniu do żucia” prawodawca Unii miał zamiar doprecyzować to pojęcie, tak aby ograniczyć możliwości obchodzenia zakazu dotyczącego tytoniu do stosowania doustnego wobec powtarzających się prób sprzedaży tytoniu typu „snus” pod nazwą „tytoń do żucia”.
- 32 Z powyższego wynika, że jako „towary tytoniowe [przeznaczone] do żucia” w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40 mogą zostać zaklasyfikowane jedynie towary, które mogą być właściwie konsumowane jedynie poprzez ich żucie, to znaczy, że mogą one uwalniać ich istotne składniki w buzi jedynie poprzez żucie.
- 33 Z kolei nie można zaklasyfikować jako takiego wyrobu tytoniowego, który aczkolwiek może również być żuty, jest zasadniczo przeznaczony do ssania, to znaczy wyrobu, który wystarczy tylko trzymać w buzi, aby uwolnione zostały jego istotne substancje.
- 34 Jeżeli chodzi o omawiane w postępowaniu głównym wyroby, należy przypomnieć, że w ramach art. 267 TFUE Trybunał jest uprawniony nie do stosowania przepisów Unii do określonego przypadku, lecz wyłącznie do orzekania w kwestii wykładni traktatów i aktów przyjętych przez instytucje Unii (wyroki: z dnia 10 maja 2001 r., Veedfald, C-203/99, EU:C:2001:258, pkt 31; a także z dnia 6 października 2005 r., MyTravel, C-291/03, EU:C:2005:591, pkt 43).
- 35 W związku z tym to do sądu krajowego należy ustalenie, na podstawie ogółu obiektywnych cech właściwych dla omawianych w postępowaniu głównym wyrobów, takich jak ich skład, konsystencja, forma przedstawienia oraz, w odpowiednim przypadku, rzeczywiste stosowanie przez konsumentów, czy nie mogą one być prawidłowo konsumowane poprzez żucie.

- 36 Z uwagi na powyższe rozważania na pytania prejudycjalne trzeba odpowiedzieć, iż art. 2 pkt 8 dyrektywy 2014/40 w związku z art. 2 pkt 6 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia w rozumieniu tych przepisów stanowią tylko te wyroby tytoniowe, które mogą być prawidłowo konsumowane jedynie poprzez ich żucie, czego ustalenie należy do sądu krajowego na podstawie ogółu obiektywnych cech charakterystycznych właściwych dla danych wyrobów, takich jak ich skład, konsystencja, forma przedstawienia i, w odpowiednim przypadku, ich rzeczywiste stosowanie przez konsumentów.

W przedmiocie kosztów

- 37 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 2 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE w związku z art. 2 pkt 6 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia w rozumieniu tych przepisów stanowią tylko te wyroby tytoniowe, które mogą być właściwie konsumowane jedynie poprzez ich żucie, czego ustalenie należy do sądu krajowego na podstawie ogółu obiektywnych cech charakterystycznych właściwych dla danych wyrobów, takich jak ich skład, konsystencja, forma przedstawienia i, w odpowiednim przypadku, ich rzeczywiste stosowanie przez konsumentów.

Podpisy